

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 5/50258 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 22 januari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 juni 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingen zaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 25 oktober 2005 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 januari 2007, verzonden op 2 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

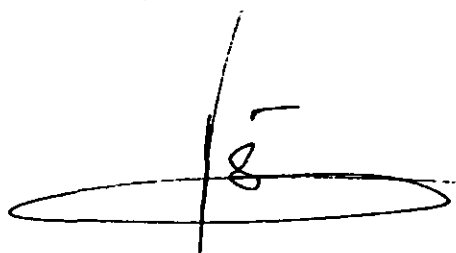
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2007

156-474.

Verzonden: 21 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudig

nevenzittingsplaats Rotterdam

UITSPRAAK

Reg.nr.: AWB 05/50258
V-nummer

Inzake : eiseres,
gemachtigde mr. J.A. Pieters, advocaat te Utrecht,

tegen : de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder, gemachtigde mr. M.A. Eckhardt.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres is geboren op _____ en bezit de Cambodjaanse nationaliteit. Op 18 november 2003 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder een beperking verband houdende met "het ondergaan van medische behandeling". Bij besluit van 17 juni 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 1 juli 2004 heeft eiseres tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Bij besluit van 25 oktober 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

2. Op 8 november 2005 heeft eiseres tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld. Bij brief van 2 januari 2006 heeft eiseres de gronden van beroep ingediend. Verweerder heeft op 2 oktober 2006 een verweerschrift ingediend.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 13 oktober 2006. Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd af te wijzen.

1.2. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, en b, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning

27. Feb. 2007 19:20

AWB 05/50258

2

voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien:

- a. de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd;
- b. de vreemdeling niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding.

In het tweede lid van dit artikel is bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid.

1.3. In artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 is neergelegd wanneer een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv. Onder c is bepaald dat een aanvraag niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv indien het betreft de vreemdeling voor wie het gelet op diens gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen. Een aanvraag wordt niet afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv indien het betreft de vreemdeling die behoort tot een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen categorie, zo volgt uit het bepaalde onder g.

1.4. Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder r, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperking verband houden met het ondergaan van medische behandeling. Op grond van het derde lid van dit artikel - voor zover thans van belang - kan verweerder de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 verlenen onder een andere beperking, dan genoemd in het eerste lid.

1.5. Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. In het tweede lid is bepaald welke vreemdelingen, op grond van artikel 17, eerste lid, onder g, zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste. In het vierde lid van dit artikel is bepaald dat verweerder het eerste lid buiten toepassing kan laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

1.6. Ingevolge artikel 3.72 van het Vb 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 niet op grond van artikel 16, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 afgewezen, indien de vreemdeling naar het oordeel van verweerder heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld.

1.7. Het toepasselijke beleid is neergelegd in paragrafen B1/1.2.1 en B1/2.2.1 en hoofdstuk B8 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000).

2. Verweerder stelt zich - zakelijk weergegeven - op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verband houdende met het ondergaan van medische behandeling, omdat eiseres niet in het bezit is van een geldige mvv voor dat

verblijfsdoel en derhalve niet voldoet aan het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Eiseres komt niet in aanmerking voor vrijstelling van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, onder c, van de Vw 2000. Verweerder baseert dit op adviezen van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 27 mei 2004 en 24 augustus 2005. Op basis van laatstgenoemd advies heeft verweerder geconcludeerd dat uitblijven van behandeling van de klachten van eiseres niet zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn en dat eiseres in staat wordt geacht om met gangbare vervoermiddelen te reizen naar haar land van herkomst, mits zij gedurende de reis de beschikking heeft over de voor haar voorgeschreven medicatie. In het BMA-advies is ook aangegeven dat nader onderzoek plaatsvindt naar de buikklachten en de bloedarmoede van eiseres en dat, zolang geen diagnose is gesteld ten aanzien van deze klachten en aandoening, geen uitspraak kan worden gedaan over het risico op het ontstaan van een medische noodsituatie. Naar aanleiding hiervan stelt verweerder zich echter op het standpunt dat de vraag of de buikklachten en de bloedarmoede tot een medische noodsituatie kan leiden op grond waarvan toepassing dient te worden gegeven aan de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, in het midden kan blijven. Verweerder werpt eiseres namelijk ook tegen dat zij niet in het bezit is van een geldig document voor grensoverschrijding en dat zij niet heeft aangetoond dat zij vanwege de regering van het land waarvan zij onderdaan is niet of niet meer in het bezit kan worden gesteld van een geldig document voor grensoverschrijding.

3. Eiseres kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Eiseres voert daartoe aan dat in het BMA-advies van 24 augustus 2005 wordt vermeld dat zij lijdt aan posttraumatische stressstoornis, dat zij buikpijnklachten en bloedarmoede heeft en dat zij draagster is van het Hepatitis-C-virus. Behandeling van de psychische klachten is niet mogelijk in Cambodja. Eiseres is van mening dat bij het uitblijven van behandeling binnen drie maanden ernstige geestelijke schade zal ontstaan. Daarnaast merkt eiseres op dat in het BMA-advies staat, dat geen uitspraak kan worden gedaan over het risico op het ontstaan van een medische noodsituatie vanwege de buikklachten omdat hiervoor nadere informatie van de behandelend arts over de resultaten van het onderzoek daarnaar, nodig is. Nu deze informatie niet is opgevraagd, is het bestreden besluit onzorgvuldig en derhalve in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) tot stand gekomen. Voorts voert eiseres aan dat haar ten onrechte wordt tegengeworpen dat zij niet in het bezit is van een paspoort. In dit verband stelt eiseres dat zij wel degelijk moeite heeft gedaan om aan een paspoort te komen want met het oog hierop heeft zij op 1 augustus 2005 de Cambodjaanse ambassade te Brussel bezocht. Vanwege het ontbreken van identiteitsdocumenten kan zij niet in het bezit worden gesteld van een paspoort. Aangezien eiseres geen contacten meer heeft in Cambodja is het voor haar onmogelijk om aan identiteitsdocumenten te komen.

Van de zijde van eiseres is voorts ter zitting aangevoerd dat onvoldoende is gemotiveerd waarom geen toepassing wordt gegeven aan de hardheidsclausule gelet op de multiple problematiek binnen het gezin. Gewezen wordt op de gruwelijke ervaringen in het verleden waardoor eiseres ernstig getraumatiseerd is geraakt. Tevens is aangevoerd dat uit het beleid volgt dat om bijzondere individuele redenen vrijstelling dient te

AWB 05/50258

4

worden verleend van het paspoortvereiste als een verblijfsvergunning voor een medische noodsituatie wordt gevraagd. Volgens eiseres doen zich in haar geval bijzondere individuele omstandigheden voor. Voor zover niet wordt voldaan aan de voorwaarden voor deze vrijstellingsgrond is eiseres van mening dat er aanleiding is om met toepassing van artikel 4:84 van de Awb vrijstelling van het mvv-vereiste te verlenen.

4. De rechtbank overweegt het volgende.

4.1. Niet is in geschil dat eiseres niet in het bezit is van een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor zij een verblijfsvergunning heeft aangevraagd.

4.2. De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres niet op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 in aanmerking komt voor vrijstelling van het mvv-vereiste en evenmin op grond van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000.

4.2.1. Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de hardheidsclausule (TK 1999-2000, 26 732, nr. 7, p. 108-109) blijkt dat de daarin neergelegde bevoegdheid van de minister bedoeld is als discretionair van aard en beperkt van omvang. Gevallen waaromtrent is voorzien dat het mvv-vereiste niet zal worden tegengeworpen, zijn bij en krachtens artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000 van dat vereiste uitgesloten, zodat toepassing van de hardheidsclausule beperkt kan blijven tot zeer uitzonderlijke gevallen die door wet- en regelgever niet zijn voorzien. Voorts wordt volgens die passage een beroep op de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke gevallen gehonoreerd.

4.2.2. Volgens paragraaf B1/1.2.1 van de Vc 2000 wordt voor de toepassing van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 onderzocht of de desbetreffende vreemdeling in staat is naar zijn land van herkomst te reizen en in staat kan worden geacht daar de behandeling van een door hem in te dienen mvv-aanvraag af te wachten. Volgens paragraaf B1/2.2.1 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, is in ieder geval geen sprake van een zeer uitzonderlijk geval dat tot toepassing van de hardheidsclausule aanleiding geeft, indien de desbetreffende vreemdeling stelt dat noodzakelijke, medische behandeling aan terugkeer, teneinde een mvv te verkrijgen, naar het land van herkomst in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat sprake is van een medische noodsituatie. Volgens paragraaf B8/3.3 van de Vc 2000 wordt de hardheidsclausule toegepast, indien wordt voldaan aan de vereisten voor het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "vanwege medische noodsituatie". Bij de beoordeling van zodanige vergunningaanvraag wordt volgens paragraaf B8/4 van de Vc 2000 de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland niet betrokken.

4.2.3. Verweerder heeft advies ingewonnen bij het BMA. Zowel in het advies van 27 mei 2004 als in het advies van 24 augustus 2005 is - verkort weergegeven - aangegeven dat bij het uitblijven van behandeling geen sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn. Tevens is in beide BMA-adviezen geconcludeerd dat eiseres kan reizen met gangbare

AWB 05/50258

5

vervoermiddelen. In het laatste advies is aangegeven dat eiseres wel dient te beschikken over de aan haar voorgeschreven medicatie.

4.2.4. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder mogen afgaan op voornoemde adviezen van het BMA. De rechtbank overweegt in dit verband dat hetgeen eiseres heeft aangevoerd, geen concreet aanknopingspunt biedt om aan de volledigheid of juistheid van de adviezen te twijfelen. Eiseres heeft het medische oordeel niet inhoudelijk bestreden aan de hand van medische stukken.

4.2.5. Van de zijde van eiseres is gesteld dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door geen informatie in te winnen bij haar behandelend arts over de resultaten van het onderzoek naar haar buikklachten. De rechtbank volgt eiseres echter niet in deze stelling. Gelet op voormeld beleid is het aan eiseres om aan te tonen dat er sprake is van een medische noodsituatie. Na het uitbrengen van het BMA-advies van 24 augustus 2005 en voordat het thans bestreden besluit werd genomen, is eiseres in de gelegenheid geweest om verweerder nader te informeren omtrent medische bevindingen ten aanzien van haar buikklachten. Van deze mogelijkheid heeft zij geen gebruik gemaakt. Hangende beroep zijn de stellingen van eiseres omtrent haar buikklachten evenmin onderbouwd met nadere medische informatie.

4.2.6. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder aan eiseres heeft kunnen tegenwerpen dat zij niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding.

4.2.6.1. Gelet op het bepaalde in artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 kan het niet beschikken over een geldig document voor grensoverschrijding reden zijn om een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd af te wijzen. Onder toepassing van artikel 3.72 van het Vb 2000 kan hierop een uitzondering worden gemaakt indien de vreemdeling naar het oordeel van verweerder heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld.

4.2.6.2. In paragraaf B8/3.3 van de Vc 2000 is neergelegd dat ingevolge artikel 16 van de Vw 2000 juncto artikel 3.72 van het Vb 2000 onder omstandigheden vrijstelling kan worden verleend van het paspoortvereiste. Blijkens de nota van toelichting bij laatstgenoemd artikel vormt het ondergaan van een medische behandeling in Nederland daartoe in het algemeen onvoldoende aanleiding, aangezien het enkele ondergaan van een medische behandeling de vreemdeling in het algemeen niet belet om zich tot zijn ambassade of consulaat te wenden. Gelet hierop kan derhalve slechts in geval van zeer bijzondere individuele omstandigheden vrijstelling worden verleend van het paspoortvereiste. De vreemdeling dient genoegzaam aan te tonen dat het voor hem persoonlijk niet mogelijk is in het bezit gesteld te worden van een geldig document voor grensoverschrijding.

4.2.6.3. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet genoegzaam is aangetoond dat eiseres geen geldig document voor grensoverschrijding zal worden verstrekt door de Cambodjaanse autoriteiten. Het document dat

AWB 05/50258

6

eiseres van de Cambodjaanse ambassade te Brussel heeft ontvangen, vermeldt dat geen paspoort kan worden verstrekt aan een persoon die niet bewijst dat hij Cambodjaan is. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij het bewijs dat zij Cambodjaanse is niet kan leveren. Eiseres heeft niet aangetoond dat zij serieuze pogingen heeft ondernomen om aan (andere) identiteitspapieren of documenten uit haar land van herkomst te komen. Gezien de door eiseres afgelegde verklaringen ten tijde van de aanvraag van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, heeft eiseres bij haar vertrek uit Cambodja verscheidene documenten achtergelaten. Eiseres heeft weliswaar gesteld dat zij pogingen heeft ondernomen om deze documenten alsnog te bemachtigen, doch heeft deze stelling niet onderbouwd met stukken. Evenmin is gebleken dat eiseres stappen heeft ondernomen om bij de autoriteiten van haar voormalige woonplaats in Cambodja documenten te verkrijgen.

4.2.7. Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich voorts op het standpunt kunnen stellen dat eiseres in staat kan worden geacht naar haar land van herkomst te reizen en in staat kan worden geacht daar de behandeling van een door haar in te dienen mvv-aanvraag af te wachten. De rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder eiseres niet op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 hoeft te stellen van het mvv-vereiste.

4.2.8. De rechtbank is gelet op het vorenstaande tevens van oordeel dat verweerder in de medische situatie van eiseres in redelijkheid geen aanleiding heeft hoeven te zien om haar onder toepassing van de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 vrij te stellen van het mvv-vereiste.

4.2.8.1. Gezien hetgeen eiseres bij haar aanvraag en in bezwaar heeft aangevoerd met betrekking tot het beroep op de hardheidsclausule, ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder, door zich te beperken tot de medische aspecten, onvoldoende heeft gemotiveerd waarom geen vrijstelling wordt verleend van het mvv-vereiste. Bij de afweging om eiseres al dan niet vrijstelling van het mvv-vereiste te verlenen onder toepassing van artikel 3.71, vierde lid, van het Vb heeft verweerder niet de situatie van de gezinsleden van eiseres hoeven te betrekken. In dit verband merkt de rechtbank overigens op dat de aanvragen van de gezinsleden tot verlening van verblijfsvergunningen eveneens zijn afgewezen en de daartegen ingestelde beroepen bij uitspraken van heden ongegrond zijn verklaard. Evenmin heeft verweerder aandacht hoeven te schenken aan de gebeurtenissen die eiseres heeft meegemaakt in de zeventiger jaren onder het regime van de Rode Khmer. De rechtbank merkt overigens op dat genoemde gebeurtenissen zijn betrokken bij de besluitvorming op de aanvraag van eiseres om toelating als vluchteling en toentertijd niet hebben geleid tot inwilliging van die aanvraag, welk besluit bij rechterlijke uitspraak van 15 januari 2004 is bevestigd.

4.2.9. Nu van de zijde van eiseres niet is beargumenteerd waarom verweerder niet heeft kunnen besluiten conform voormeld beleid ten aanzien van de toepassing van artikel 3.71, vierde lid, van de Awb, kan het beroep op artikel 4:84 van de Awb reeds hierom niet slagen.

AWB 05/50258

7

4.3. Gezien het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de weigering om eiseres in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verband houdende met het ondergaan van medische behandeling omdat zij niet in het bezit is van een geldige mvv voor dat verblijfsdoel en van een geldig document voor grensoverschrijding, in rechte stand houdt.

4.4. Het beroep wordt derhalve ongegrond verklaard.

4.5. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III. BESLISSING

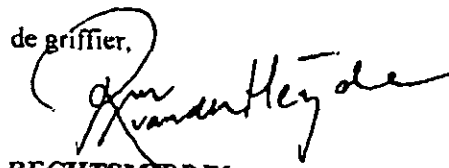
De rechtbank 's-Gravenhage,

RECHT DOENDE:

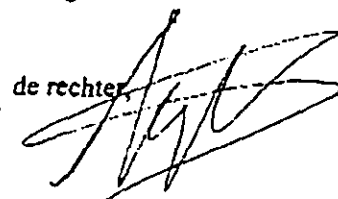
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. E.M.M. Engbers, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2007, in tegenwoordigheid van R.A.M. van der Heijde, griffier.

de griffier,

de rechter,

RECHTSMIDDEL

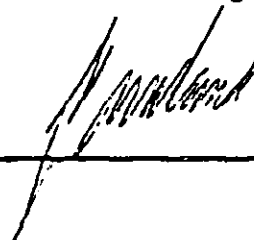
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: 2 - FEB 2007

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

wnd

27.Feb. 2007 19:25

Pieters Advocaten 030-2716672

Nr. 0973 P. 13

de Rechtspraak

Rechtbank
Rotterdam

Pieters advocaten
t.a.v. mr. J.A. Pieters
postbus 13017
3507 LA Utrecht

VERZONDEN 2 - ^{cc} 2007

datum 23 januari 2007
onderdeel vreemdelingenkamer
contactpersoon R.A.M. van der Heijde
doorkiesnummer 010-2972476
kamer nummer W14-12
AWB 05/50256
AWB 05/50258
AWB 05/50260
AWB 05/50263
ons kenmerk AWB 05/50269
onderwerp Beroepen van

bezoekadres
Wilhelminaplein 100/125
3072 AK Rotterdam

correspondentieadres
Postbus 50950
3007 BL Rotterdam

t 010 - 297 12 34
f 010 - 297 25 84

Geachte mevrouw,

In bovengenoemde procedures, welke ter zitting zijn behandeld op 13 oktober 2006, is inmiddels uitspraak gedaan. Afschriften van de betreffende uitspraken treft u aan als bijlage bij deze brief. De rechtbank biedt zijn excuses aan voor de lange duur die gemoeid is geweest met het concipiëren van de uitspraken.

Hoogachtend,

R.A.M. van der Heijde
senior gerechtssecretaris

Rechtbank te 's-Gravenhage

zittinghoudende te Rotterdam
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 50957, 3007 BV Rotterdam

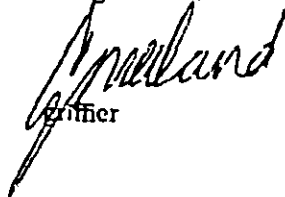
☒ AANTEKENEN
☐ PER FAX ((030) 271 66 72)Mevrouw mr. J.A. Pieters
Postbus 13017
3507 LA UtrechtBezoekadres
Wilhelminaplein 100/125
Rotterdam
Telefoon (010) 297 12 34
Fax (010) 297 25 84
Rabobank 10 23 25 892Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerkTeam 3 Vreemdelingenteam
mevr G. Meiland
2421
010-2972584
2 februari 2007
procedurenummer 05 / 50258 BEPTDN ENG V1 HEI
casusnummerBij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerphet beroep van te
justitienummer:
CRV-nummer:

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

G. Meiland

27. Feb. 2007 19:23

PIETERS
ADVOCATEN

Pieters Advocaten 030-2718855

RI. 0313

P. 1

I

RAAD VAN STATE	
1226	INGEKOMEN
B	27 FEB 2007
ZAAKNR. 200701-00	
AAN: N3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

tevens per fax: 070 365 1380

Betreft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak
Ons kenmerk : 03229JP

Utrecht, 27 februari 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken (griffiekosten afboeken van mijn rekening-courant)

geboren op geboren op
geboren op geboren op
en geboren op hierna te noemen appellanten, allen
wonende te Musselkanaal, AZC Musselkanaal, de Brink 7, domicilie kiezende te
Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de
advocaat mr. J.A. Pieters, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn
gevolmachtigd door appellanten tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig
in deze procedure zal optreden.

Appellanten stellen hierbij hoger beroep in tegen de beslissingen van de Rechtbank
's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, d.d. 23 januari 2007, waarbij de
namens hen ingediende beroepen tegen de beslissingen van de Minister van
Vreemdelingenzaken en Integratie d.d. 25 oktober 2005 betreffende de
ongegroundverklaring van de namens hen ingediende bezwaarschriften tegen de
afwijzende beschikkingen op hun aanvragen om een verblijfsvergunning voor
medische behandeling ongegrond zijn verklaard. Deze uitspraak is op 2 februari jl.
aan de gemachtigde van appellanten verstuurd. Afschriften van de bestreden
beslissingen van de Rechtbank treft u bijgaand aan.

Appellanten kunnen zich niet met de bestreden beschikking verenigen op grond van
het navolgende:

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2718855, fax 030-2718855

E-mail: info@pietersadvocaten.nl

Grief 1

De Rechtbank heeft ten onrechte overwogen, dat de Minister in redelijkheid heeft kunnen besluiten geen vrijstelling te verlenen van het mvv-vereiste gelet op de problematiek van .. De Rechtbank heeft miskend, dat er concrete aanknopingspunten zijn om aan het advies van de BMA over te twijfelen, nu de conclusie van de BMA niet in overeenstemming is met de informatie van de behandelend artsen, en deze afwijking niet nader is gemotiveerd.

Appellanten hebben aangevoerd dat er vrijstelling dient te worden verleend van het mvv-vereiste op grond van artikel 17, eerste lid, aanhef en onder c) Vw. 2000, omdat er bij het uitblijven van een behandeling van op korte termijn een medische noodsituatie zal ontstaan. De BMA heeft geconcludeerd dat er bij het achterwege van een behandeling van geen medische noodsituatie op korte termijn zal ontstaan. Appellanten hebben hier tegen aangevoerd, dat er concrete aanknopingspunten zijn te twijfelen aan de conclusie van de medisch adviseur. In dat kader hebben appellanten erop gewezen, dat de behandelaars hebben gesteld dat bij het uitblijven van een behandeling in snel tempo achteruit zal gaan, waarbij zijn vermogen om te lopen en/of te praten zal worden aangetast. In par. 3.2 van hoofdstuk B8 van de Vc 2000 is te lezen, dat er sprake is van een medische noodsituatie indien vaststaat dat het achterwege blijven van een behandeling op korte termijn zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke en lichamelijke schade. Appellant stelt zich op het standpunt, dat de aantasting van het vermogen om te lopen en of te praten moet worden beschouwd als een vorm van invaliditeit dan wel een andere vorm van ernstige geestelijke en/of lichamelijke schade. Aangezien wordt aangegeven, dat deze aantasting in snel tempo zal plaatsvinden, ligt het voor de hand te concluderen dat er sprake is van een medische noodsituatie. Zonder nadere motivering is in het licht van deze informatie van de behandelend artsen dan ook niet inzichtelijk op welke wijze de BMA tot zijn standpunt heeft kunnen komen, dat er geen sprake zal zijn van een medische noodsituatie op korte termijn. In dat kader is van relevant dat de medisch adviseur zich voor zijn oordeel slechts heeft gebaseerd op de informatie van de behandelend artsen. Indien het oordeel van de BMA kennelijk afwijkt van de behandelend artsen, rust op hem de plicht dit nader te motiveren. Aangezien deze nadere motivering in het advies van de BMA ontbreekt, en verweerder de conclusie van de BMA zonder meer heeft overgenomen, vertoont de beschikking derhalve een motiveringsgebrek. De Rechtbank heeft dit miskend.

27. Feb. 2007 19:23

Pieters Advocaten 030-2716672

Nr. 0973 P. 3

Grief 2

De Rechtbank heeft miskend, dat de beschikking ondeugdelijk is gemotiveerd, of althans op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen, nu de beschikking is gebaseerd op een BMA-advies dat is gebaseerd op onvolledige informatie.

Verweerder heeft ten aanzien van mevrouw eveneens advies ingewonnen bij de BMA. In het laatste advies van de BMA van 24 augustus 2005 wordt aangegeven dat er nader onderzoek plaatsvindt naar de buikklachten van betrokkene, zodat er geen uitspraak kan worden gedaan over de vraag of er bij het uitblijven van een behandeling van de buikklachten een medische noodsituatie zal ontstaan omdat het resultaat van het onderzoek nog niet is afgerond. Dit betekent, dat de BMA geen duidelijk oordeel geeft over de vraag of er bij het uitblijven van een behandeling een medische noodsituatie ontstaat op korte termijn. Dit impliceert dat verweerder op basis van dit BMA-advies niet het standpunt heeft kunnen innemen, dat er bij het uitblijven van een behandeling geen sprake zal van een medische noodsituatie op korte termijn. In dat opzicht is de beschikking ondeugdelijk gemotiveerd, hetgeen door de Rechtbank is miskend. Daarnaast heeft de Rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de beschikking op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Voor een zorgvuldige besluitvorming was het noodzakelijk geweest he nog lopende medische onderzoek af te wachten, en vervolgens opnieuw BMA-advies in te winnen.

Grief 3

Ten onrechte komt de Rechtbank tot het oordeel, dat verweerder in redelijkheid geen toepassing heeft gegeven aan de hardheidsclausule, en daarbij voorbij heeft mogen gaan aan de multiële problematiek binnen het gezin.

Appellanten hebben zich er op beroepen, dat het vasthouden aan het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Appellanten hebben in dat kader gewezen op de multiële problematiek binnen het gezin, te weten de ernstige handicap van en daarnaast de ernstige psychiatrische problematiek van mevrouw als gevolg van haar gruwelijke ervaringen in het kamp van de Rode Khmer, waardoor zij ernstig getraumatiseerd is geraakt. Appellanten stellen zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte in elke zaak afzonderlijk heeft getoetst of het vasthouden aan het mvv-vereiste leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Appellanten stellen, dat verweerder heeft verzuimd de combinatie van problemen binnen het gezin in ogenschouw te nemen, zodat de beschikkingen in dit opzicht ondeugdelijk zijn gemotiveerd. Dit argument van appellant wordt in de bestreden beslissingen van de Rechtbank niet afdoende weerlegd.

27. Feb. 2007 19:23

Pieters Advocaten 030-2716672

Redenen waarom:

Appellanten zich thans wenden tot Uw College met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraken van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, van 23 januari 2007 te vernietigen, en verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Welk opende enz.
Gemechtigde